

ZMEŠA MOKO, VODO, SOL IN KVAS, URNO SPEČE KRUH ZA NAS, ...

Kruh je ena najstarejših in najbolj priljubljenih jedi na svetu. Otroci ga poznajo v vseh oblikah - mehke štručke, hrustljave žemlje, sladki brioši ali kmečki hlebci, ki dišijo po sveže pečenem.

Ali veste, da se vsaka rezina kruha začne z majhnim zrnjem, ki raste na polju?

Teden slovenske hrane smo obeležili s tematiko o kruhu in postopku priprave kruha.

V revijah smo iskali pekovske izdelke ter izdelali plakat o njih.

Ogledali smo si posnetek, kako so v starih časih sejali, želi in mleli žito, ker sva preko pogovora z otroki zaznali, da moko kupimo v trgovini, kako pa se pride do nje pa je bila neznanka. Otrokom sva pripravili senzorno škatlo z moko.

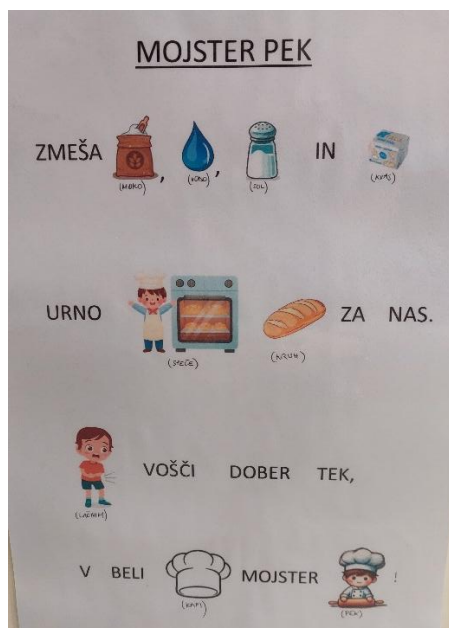
Izdelali smo si zgibanko o postopku pridelave moke, od zrna do kruha. Starejši otroci so samostojno pripovedovali ob sličicah.

Otrokom sva predstavili pravljico Pekarna Mišmaš, ter se igrali peke Mišmaše.

Izdelali sva slikopis, da smo si lažje zapomnili besedilo pesmic: Mojster Pek in Mlinček.

Otroci so izdelali mline na veter ter mojtra peka.

Preko slikanic smo se seznanjali s peko kruha, si ogledovali kuharske knjige, okušali različne vrste kruha, ter ga ocenjevali kateri je bolj okusnejši.

Na obisk je prišla tudi dečkova nona Karmen, katera nam je pomagala v učilnici gospodinjstva na OŠ Otlica, speči tudi pravi domači kruh. Kako nam je šlo, pa si le oglejte v nadaljevanju prispevka.

Vsak otrok si je sam izdelal svoj hlebček kruha, katera je ob odhodu odnesel domov ter ga podelil še ostalim družinskim članom.

Kruh nas vsak dan spremlja pri obrokih, a zdaj vemo, da ni le navadna hrana. V sebi skriva dolgo pot od zrna do mize, polno znanja, potrpežljivosti in spretnosti. Ko spoznamo, kako nastane, ga znamo še bolj ceniti - tako pekarsko delo kot skrb, ki jo vložijo kmetje, mlinarji in peki.

Zato naj nas vsak svež, dišeč hlebec spomni, kako pomembno je, da spoštujemo hrano, okolje in ljudi, ki ga ustvarjajo. Kruh ni le okusna dobrot, ampak tudi del naše dediščine in vsakdanjega življenja.

Naj nam prijetno zadiši še danes – in naj nikoli ne pozabimo, kako dragocen je.

Maja in Nuša